

Cap. 24), for Tydsfflands Bedkommende ved Straffeprocessloven af 1ste Februar 1877 § 486 samt endelig for Sverigs Bedkommende ved en Lov af 10de August 1877. Justitsministeriet har troet, at der er Grund til for Danmarks Bedkommende at følge det saaledes af flere andre Landes Lovgivning givne Exempel, og skal med Hensyn til de Grunde, som gjøre sig gjældende imod at bibeholde Livsstraffens offentlige Fuldbyrkelse, i det væsentlige henvise til, hvad der i saa Henseende fremkom under Forhandlingen om den ovenanførte Bestemmelse i Straffeloven. Men tillige turde det efter Ministeriets Formening anbefale sig samtidigt hermed, i Overensstemmelse med hvad der, som ovenfor berørt, allerede var paatenkt i Udkastet til Straffeloven, at indføre Brugen af Faldøge. De ovenanførte fremmede Love have vel ikke fundet Anledning til at afskaffe Henrettelsen med Haandøge, hvor denne hidtil har været i Brug, hvilket er Tilfældet saavel for Sverigs Bedkommende som ligeledes i flere tyske Stater. Men ligesom dog flere Lande, deriblandt ogsaa tyske Stater, have indført Brugen af Faldøge til Dødsstrafs Fuldbyrkelse, saaledes turde den større Sikkerhed, der ved denne Henrettelsesmaade haves for Hidsførelsen af siebliffelig Død end ved den nu brugelige Henrettelse med Haandøge, ubetinget anbefale Brugen af samme.

I Overensstemmelse med det Foransførte vil foranstaaende Lovforslag, som man har anset det rettest at lade fremtræde som Forslag til en forandret Affattelse af den paagjældende Paragraf i Straffeloven, findes formuleret. Med Hensyn til dets enkelte Bestemmelser skal endnu tilføies følgende:

Naar den offentlige Henrettelse afskaffes, maa der selvfølgelig dels sørges for, at dertil befalede Vidner ere tilstede, dels bør der tilstaaes et passende Antal Personer, der ikke henhøre til Politiets eller Justitiens Personale, Afgang til at overvære Henrettelsen som en Art Repræsentanter for Almenheden, naar der ikke længere tilstedes denne Afgang.

I førstnævnte Henseende maa det anses for hensigtsmæssigt, at det i hvert enkelt Tilfælde overlades Justitsministeriet at bestemme, hvilke Embeds- og Bestillingsmænd der skulle være tilstede,

da det ikke uden at komme ind paa en Udsærlighed, som ikke passer med Straffelovens øvrige Affattelsesmaade, vil være muligt i Loven selv at give en kort Regel, der kunde passe allevegne, baade i Kjøbenhavn, i Kjøbstæderne og paa Landet. Af Hensyn til Kontrollen med det Stedfindende synes det ogsaa at maatte være mindre væsentligt, hvilke Embeds- eller Bestillingsmænd der fungere som befalede Vidner. Det forudsættes som en Selvfølge, at udenfor Kjøbenhavn Underdommeren i den Jurisdiktion, hvor Dommen er affagt, og Stedets Distriktslæge ville have at give Møde; men hvilke andre Funktionærer der kan tilsiges, maa bero paa Forholdene paa hvert enkelt Sted. I Kjøbenhavn vil det formentlig blive en af Politiets høiere Embedsmænd og en Embedslæge samt nogle flere ved Politiet ansatte Funktionærer.

I sidstnævnte Henseende har Lovforslaget fulgt det i fremmede Lovgivelser givne Exempel, nemlig at det overdrages til Stedets kommunale Myndigheder at udpege et Antal Personer, som skulle være berettigede til at være tilstede. Ved Siden heraf er det da bestemt, at andre kun ifølge særlig Tilladelse kunne faa Afgang. Denne sidste Bestemmelse har man anset det for rigtigt ogsaa at optage i Lovforslaget, skjøndt man ikke er blind for de Svæbninger, som kunne gjøres herimod. Den tydske Lovgivning hjemler saadan Tilladelses Meddelelse, medens den svenske Lov af 1877 synes at forudsætte, at der ikke kan gives andre Personer end de i Loven nævnte Afgang til at overvære Handlingen. Naar vedkommende Geistlige er nævnt blandt de Personer, som ere berettigede til at være tilstede, ligger dette i, at det maa anses for at ligge udenfor denne Lov at afgjøre, om den Geistliges Embedspligt medfører, at han er pligtig at være tilstede ved Henrettelsen. Dette er vel Tilfældet med Folkekirkens Præster, men det skjønnes ikke, at det af det Offentlige vil kunne befales Geistlige ved andre i Landet bestaaende Troessamfund at yde saadan Tjeneste, hvorfor der med Hensyn til dem kun vil kunne bestemmes i denne Lov, at de skulle være berettigede til at overvære Straffens Fuldbyrkelse.

De to sidste Punktkummer i Forslaget stemme med den nugjældende Lovs Bestemmelser.